

Martinov, Ostrava

Část obce: Ostrava

Okres: Ostrava-město

GPS souřadnice: 49.854547N, 18.180773E

PSČ: 723 00

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Ostrava

První pís. zmínka: 1424 (600 let)

Adresa URL: www.ostrava.martinov.cz

Historie obce Martinov

Martinov leží ve slezské části Ostravy, původně náležící opavskému knížectví. První písemná zmínka o Martinovu pochází z roku 1424, i když ves mohla existovat mnohem dříve. Martinov často střídal svého majitele. Byl buď samostatný nebo součástí některého z panství - klímkovického nebo dobroslavického. Na samém počátku byla ves v držení pánu z Kravař. V roce 1502 byla ves prodána bratry Zajičkovými z Hošťálkovic Janu ze Ščavna. Martinov se stal součástí klímkovického panství. Po smrti Jana v roce 1558 byla ves připojena k dobroslavickému panství, které patřilo Štěpánovi z Vrbna. V roce 1639 byl Martinov vyloučen z dobroslavického panství a byl přisouzen dědicům Baltazara Berneckera. V roce 1778 pro velké zadlužení byla ves prodána a byla zpět vrácena do dobroslavického panství. V roce 1815 se majitelem Martinova stal opavský advokát dr. Piatek. V roce 1843 koupil Martinov hrabě Jindřich z Demblína.

Po celou dobu Martinov neměnil svůj zemědělský charakter. Dokonce se ves nezměnila ani ve druhé polovině devatenáctého století a na počátku dvacátého století, kdy na Ostravsko přicházeli lidé za prací.

K dávné historii podrobněji

První držitelem Martinova byl Jan Jičínský z Kravař, mocný feudál. U svých poddaných byl velmi oblíben. Po jeho smrti a smrti jeho manželky panství vysoudila opavská knížata Václav a Arnošt, kteří jej drželi velmi krátkou dobu. Martinov získal Jiřík z Fulštejna a Vladěnína na Bílovci, který ves prodal Mikoláši Zajičkovi z Hošťálkovic. Zajičkové drželi martinov až do roku 1502. Od Zajičků koupil ves majitel klímkovického panství Jan ze Ščavna. Po jeho smrti 1511 získali Martinov jeho bratři Valentin a Mikuláš. V roce 1558 odloučil Martinov s Pustkocem od klímkovického panství Štěpán z Vrbna na Hlučíně a připojil jej k dobroslavickému panství, které patřilo Janu Cikánovi ze Slupska. Až do roku 1639 byl Martinov součástí dobroslavického panství.

Po smrti Jana Cikána převzali dědictví jeho tři nezletilí synové Jan Jiří, Karel Jindřich a Václav Bedřich. Brzy se zadlužili a přišli o panství, včetně Martinova.

V roce 1650 byl Martinov podle knížecího rozkazu natrvalo vyloučen z dobroslavického panství. Vesnice byla přisouzena Justině Berneckarové. Po smrti postoupily její děti Martinov Anně Frantižce Wipplarové, manželce Viléma Wiplara, který panství držel až do roku 1744. V roce 1776 zdědili Martinov synové jeho bratra Karla-Antonín a Karel.

V roce 1778 pro velké zadlužení byl Martinov prodán Josefu Wengerskému, majiteli Dobroslavic. Od Dobroslavic byl Martinov znovu odloučen v roce 1815 Josefem Ozaderským, který Martinov prodal svému švagru opavskému advokátu dr. Piatkovi. Jeho dědicové prodali Martinov v roce 1843 Jindřichu z Demblína. Ten připojil ves k Třebovicím, kterou vlastnil a v šedesátých letech prodal statek třebovický a martinovský

Josefu Stonawskému.

Mezi světovými válkami byl Martinov rozšířen novostavbami rodinných domů v části zvaná Svoboda (název je podle družstva, které domy stavělo). Tuto část dělí od vsi Plesenský potok, jež je pravobokým přítokem řeky Opavy.

Po mnichovské dohodě byl Martinov 10. října 1938 začleněn do Sudetoněmecké župy a připojen k nacistickému Německu. V rámci Ostravské operace byl Martinov osvobozen 28. dubna 1948. Během osvobozeneckých bojů zde padlo 30 rudoarmějců. Během války bylo zničeno 16 obytných stavení, 11 hospodářských budov, 5 stodol, 4 kůlny, bylo zabito 39 krav a 8 koní. Radikální změna nastala po sloučení Martinova s Ostravou v roce 1960. V té době byla zahájena výstavba jednoho z největších a nejmodernějších komplexů v Československu - Potravinářské závody Martinov.

